

Bludisko a labyrint nie je to isté

Labyrinty sú cestou k poznaniu seba samého. Hlásá to nápis na stene v jednej z výstavných miestností bratislavskej Bibiany. Výstava s názvom Cesta tam a zase späť alebo ako nezablúdiť ponúka deťom spoznať svoje vnútro, ale zaujímavé poslanstvá si môžu prečítať aj rodičia.

„Deti k nám nikdy nechodia samy. Preto sme sa rozhodli výstavu s filozofickým podtónom pripraviť pre širšie spektrum návštevníkov,“ hovorí Dagmar Valčeková z Bibiany. Takýto koncept sa im už osvedčil pri folklórnych témach, výstave o strigách či Leonardovi da Vinci. Mimochodom, ten je dnes v Bibiane opäť, len o poschodie nižšie.

Okrem labyrintov totiž Medzinárodný dom umenia pre deti a mládež obývajú aj krídla a všetko, čo s nimi súvisí. Teda aj Leonardo, ktorý sa medzi prvými pokúsil zostrojiť ľudskú alternatívu krídel.

Labyrint a bludisko nie je to isté. Najst rozdiely môžete v šiestich miestnostiach s rôznou tematickou štylizáciou. Výlet za poznaním sa začína vo vesmíre. Ak prejdete medzi zrkadlami správne, z vesmíru sa ocitnete v púšti. Po nej je osviežením záhrada, ale najzaujímavejšie myšlienky čakajú v chráme. Tvoria ho otáčavé panely a okrúhly stôl. Na stenách sa nenásilne formulujú historické odkazy, pretože labyrint ani bludisko ne-

patria medzi novinky. Poslednou zastávkou je mozog. Chcete vidieť, ako v ňom prúdia myšlienky? Stačí nakuknúť do čierneho závesu. Lebo aj ľudský mozog je jedným veľkým labyrintom. Alebo bludiskom?

Aby koncept pochopili okrem dospelých, predovšetkým detskí návštevníci, dramaturgička Eva Čárska, scenáristka Jana Živicová a autor výtvarno-priestorového riešenia Tom Ciller mali osemročného konzultanta Viktora Ondřísku. „Najkrajšie je, keď vám spokojní návštevníci napíšu do knihy, že im to čosi dalo, že sa niečo nové dozvedeli,“ uzavrela Valčeková.

ZUZANA KOMÁROVÁ